

“Največji božji dar ljudem”

Ko ga prejmeš, mu reci: Gospod, upam vate; častim te, ljubim te, pomnôži mi vero. Bodi opora moji šibkosti, Ti, ki si ostal v evharistiji, nebogljem, da bi pomagal slabotnosti ustvarjenin. (Kovačnica, 832)

7. september

Nič novega ne odkrijem, če rečem, da imajo nekateri kristjani zelo revno sliko o sveti maši; drugim je le zunanji obred, če že ne družbeni običaj. Naša bedna srca so zmožna

pač rutinsko doživljati največji božji dar ljudem. Pri maši, pri tej maši, ki jo zdaj obhajamo, prisostvuje na poseben način, ponavljam, presveta Trojica. Odgovor na tako veliko ljubezen zahteva od nas popolno predanost telesa in duše: slišimo Boga, mu govorimo, ga vidimo, ga okušamo. In ko besede ne zadoščajo, pojemo, nagovarjamo jezik — Pange, lingua! —, naj slavi, v prisotnosti vsega človeštva, božjo veličino.

Doživljati sveto mašo pomeni živeti v stalni molitvi; prepričati se, da je to za vsakega izmed nas osebno srečanje z Bogom: molimo, slavimo, prosimo, se zahvaljujemo, zadoščujemo za naše grehe, se očiščujemo, se v Kristusu čutimo eno z vsemi kristjani. (*Jezus prihaja mimo*, 87-88)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/najvecji-bozji-dar-ljudem/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/najvecji-bozji-dar-ljudem/)
(15. Mar. 2026)